

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Krahuly a soudců JUDr. Lenky Novotné a Mgr. Jiřího Vilda ve věci

žalobce: **N. X. T.**, narozený dne „X“, státní příslušnost Vietnam
v ČR: „X“
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7 – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17. 1. 2022, č. j. MV-185296-6/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2022, č. j. MV-185296-6/SO-2021, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 12. 2021, č. j. MV-185296-4/SO-2021. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o povolení obnovy řízení ve věci žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky, neboť nebyly shledány důvody stanovené v § 100 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. V podané žalobě žalobce vyjádřil zásadní nesouhlas se závěrem žalovaného, který vedl k zamítnutí odvolání, tj. že obnova řízení je možná pouze v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

případech, kdy bylo v předcházejícím řízení rozhodnuto meritorně. Uvedl, že ač se § 100 správního řádu na řízení skončená meritorním rozhodnutím nepochybně vztahuje, nemůže být z obnovy řízení vyloučeno ani řízení skončené usnesením o zastavení řízení. V této souvislosti odkázal na nálezh Ústavního soudu České republiky ze dne 22. 10. 2007, sp. zn. III ÚS 877/06. Uvedl, že usnesení o zastavení správního řízení, ačkoli jde o procesní rozhodnutí, má dopad i na hmotná práva účastníka řízení a má povahu rozhodnutí ve věci samé, neboť je-li řízení o žádosti o prodloužení pobytového oprávnění podané na území zastaveno, pozbývá účastník tohoto řízení své pobytové oprávnění, je nucen opustit území ČR a novou žádost podat pouze na zastupitelském úřadu v zemi původu. Tím nevyhnutelně dochází k velkému zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení, který je nucen opustit svou rodinu a své zaměstnání a musí odcestovat do země původu. Je tedy zřejmé, že rozhodnutí o zastavení řízení znamená v takovémto případě naprosto zásadní zásah do právního postavení účastníka řízení a žalovaný tuto skutečnost vůbec nezohlednil a omezil se pouze na formální konstatování, že usnesení o zastavení řízení není rozhodnutím ve věci dle § 67 spr. řádu. Namítal, že výklad žalovaného odporuje smyslu a účelu zákona, neboť v případě, že by takový výklad byl správný a obnova řízení dle § 100 spr. řádu by byla možná pouze v případě, že ve věci bylo rozhodnuto meritorně, umožnilo by to zrušení oprávnění k pobytu na základě nezákonného rozhodnutí bez možnosti nápravy. Zdůrazňuje, že řízení o jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu bylo zastaveno výhradně z toho důvodu, že mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu zrušeno v předcházejícím řízení a nebyl tudíž k podání žádosti o prodloužení tohoto povolení oprávněn. Přitom nezákonné rozhodnutí Komise ze dne 16. 11. 2018 bylo zrušeno pravomocným rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem, přičemž Komise již v tomto řízení vydala dne 12. 11. 2021 nové rozhodnutí, jímž odvolání žalobce proti rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu vyhověla. Ministerstvo pak dne 29. 11. 2021 řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu usnesením č. j. OAM-2471-27/ZR-2017 zastavilo. To znamená, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu neměla být vůbec zkrácena do 15. 11. 2018, ale byla platná až do 18. 12. 2018. Podáním žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 10. 12. 2018 bylo řádné a ve lhůtě. Došlo tedy ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) spr. řádu ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem pro zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

2. Žalovaný nepovažoval žalobu za důvodnou s tím, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami, které žalobce uváděl již v průběhu odvolacího řízení a které byly řádně vypořádány v napadeném rozhodnutí. Uvedl, že se ztotožnil se závěrem Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, že předmětem obnovy řízení nemůže být usnesení, jakožto rozhodnutí procesní povahy, na rozdíl od „rozhodnutí ve věci“ podle ustanovení § 67 zákona č. 500/2004 Sb., a proto nebyly splněny zákonné podmínky určené v ustanovení § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Dále uvedl, že poté, co Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 14. 9. 2021, č. j. 15 A 248/2018-93 zrušil rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-147200-5/SO-2017, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území ČR za účelem společného soužití rodiny na území ke dni 16. 11. 2018, žalobce mohl a měl podat Ministerstvu vnitra žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR do 5 pracovních dnů po oznámení uvedeného rozsudku, a to dle § 47 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a že bylo na žalobci, jakým způsobem zajistí obstarávání záležitostí spojených s jeho pobytovým statutem,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

nehledě na skutečnost, že žalobce je po celou dobu zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

3. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Žalobce měl na území České republiky vydané povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s platností od 19. 12. 2013 do 18. 12. 2018. Dne 10. 12. 2018 podal žalobce u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu v souladu s § 47 zákona o pobytu cizinců. Řízení o této žádosti bylo rozhodnutím ministerstva dne 9. 1. 2019, č. j. OAM-35104-4/DP-2018 dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastaveno, neboť žalobcovo povolení k dlouhodobému pobytu bylo zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-147200-5/SO-2017 ke dni 16. 11. 2018, a proto nebyl oprávněn k podání žádosti. Proti usnesení ministerstva podal žalobce odvolání mimo jiné s odůvodněním, že v mezidobí podal proti rozhodnutí o zrušení jeho povolení k dlouhodobému pobytu žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, a proto správní orgán měl řízení o jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu přerušit, neboť se jedná o předběžnou otázku dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. O tomto odvolání rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců svým rozhodnutím ze dne 27. 2. 2019, č. j. MV-27314-4/SO-2019 tak, že odvolání žalobce zamítla a napadené usnesení ministerstva potvrdila. Komise přitom námitky žalobce odmítla, a to včetně toho, že by se mělo jednat o předběžnou otázku s tím, že navíc v řízení o žalobě u Krajského soudu v Ústí nad Labem nebyl žalobě usnesením krajského soudu ze dne 16. 1. 2019, č. j. 15 A 248/2018-27 přiznán odkladný účinek. Dne 10. 11. 2021 podal žalobce ke Komisi žádost podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu o obnovu řízení ve věci žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu s tvrzením, že rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 9. 2021, č. j. 15 A 248/2018-93 bylo zrušeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-147200-5/SO-2017, tj. bylo zrušeno rozhodnutí, kterým byla zrušena platnost jeho povolení k dlouhodobému pobytu ke dni 16. 11. 2018. O tomto návrhu na obnovu řízení Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 14. 12. 2021, č. j. MV-185296-4/SO-2021 rozhodla tak, že žádost žalobce o obnovu řízení ve věci zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území ČR zamítla, neboť nebyly splněny podmínky dle § 100 odst. 1 správního řádu. Své rozhodnutí komise odůvodnila tím, že obnova řízení je možná jen v případě těch řízení, která byla pravomocně skončena rozhodnutím ve věci, tedy pokud bylo rozhodnuto o předmětu řízení a skončilo-li řízení o žádosti žalobce o povolení prodloužení dlouhodobého pobytu zastavením řízení, pak o jeho žádosti nebylo meritorně rozhodnuto, žádost nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

posuzována, pak nejsou splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy tohoto řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím, které žalobce napadl touto žalobou.

5. Podle § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (odstavec 1). Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni (odstavec 2). Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno (odstavec 3). O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta podle odstavce 3 začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku (odstavec 4). Na obnovu řízení se obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5 (odstavec 5). Žádosti o obnovu řízení se přizná odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání (odstavec 6).
6. Námitky, které žalobce předestřel v žalobě, jsou totožné s tím, jaké uváděl již v návrhu na obnovu řízení (o nepovolení prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu), jakož i v jeho odvolání proti rozhodnutí Komise, kterým bylo jeho odvolání zamítnuto a rozhodnutí Komise potvrzeno. Krajský soud se s důvody, které vedly ministra vnitra k zamítnutí odvolání žalobce, ztotožňuje.
7. Žalobci lze přisvědčit pouze potud, že v judikatuře Nejvyššího správního soudu byl vysloven názor, že podle něhož lze rozhodnutí o zastavení řízení považovat za „rozhodnutí ve věci“ ve smyslu výše citovaného ust. § 100 odst. 1 správního řádu. Avšak ze závěrů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 8 Azs 335/2018-39 vyplývá, že soudní praxe směřují k výkladu, podle něhož lze aplikovat § 100 odst. 1 správního řádu pouze v případě rozhodnutí podle § 67 odst. 1 téhož zákona. Rozšíření dosahu daného ustanovení i na jiná rozhodnutí (tj. rozhodnutí o zastavení řízení sice není vyloučeno, nezbytnou podmínkou takového širšího výkladu je nicméně těsná souvislost důvodů zastavení řízení s meritem věci a zásah do materiálně právní sféry účastníka. Jinak řečeno, musí se jednat o takové rozhodnutí (usnesení o zastavení), které ze své povahy představuje spíše rozhodnutí o hmotném právu.

8. V nyní posuzované věci předně není sporu o tom, že rozhodnutí ukončující řízení, jehož obnovy se žalobce domáhal, je usnesením ve smyslu § 66 správního řádu (nikoliv rozhodnutím dle § 67 odst. 1 téhož zákona). Jednalo se konkrétně o usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Zmiňovaným usnesením bylo sice řízení o žádosti žalobce ukončeno, jeho materiálně právní sféru však nezasáhlo tak, že by je bylo možno považovat za rozhodnutí hmotně právní. Podle krajského soudu zde zjevně převažuje procesní povaha takového rozhodnutí a obnova řízení tedy u něj v úvahu nepřichází. Usnesením o zastavení řízení ministerstvo o hmotném právu žalobce nerozhodlo. K zániku práva žalobce (platnosti povolení k dlouhodobému pobytu), nedošlo rozhodnutím ministerstva o zastavení řízení, nýbrž ex lege v důsledku existence vykonatelného rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-147200-5/SO-2017, kterým bylo jeho povolení k dlouhodobému pobytu ke dni 16. 11. 2018 zrušeno (byť bylo v roce 2021 rozsudkem soudu toto rozhodnutí Komise zrušeno, avšak nutno uvést, že soudní žalobě o zrušení rozhodnutí Komise o zrušení povolení k pobytu žalobce odkladný účinek přiznán nebyl). S ohledem na výše uvedené je tedy nutno dospět k závěru, že usnesení o zastavení řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v dané věci nepředstavovalo „rozhodnutí ve věci“, a tedy ani nebylo možné dané řízení obnovit postupem dle § 100 odst. 1 správního řádu.
9. Konečně ani námitka, že se správní orgán nezabýval přiměřeností dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, opodstatněná není. Nejvyšší správní soud totiž v řadě svých rozhodnutí uzavřel, že v rozhodnutí, které je svou povahovou rozhodnutí procesním, se správní orgán přiměřeností takového jeho dopadu zásadně nezabývá, neboť prostor k tomu je určen jev v rozhodnutí ve věci samé. Napadené usnesení je svým charakterem rozhodnutím procesním, a protože v dané věci žádné mimořádné okolnosti vybočující z běžného obecného rámce a standardní situace, které by tuto zásadu prolomily, žalobce nejen v odvolání proti napadenému rozhodnutí, ale ani v předmětné žalobě nepředestřel a z obsahu správního spisu nevyplývají, nelze takovou námitku přijmout.
10. Soud je přesvědčen, že ochrana subjektivních práv vyžaduje i určitou bdělost a aktivitu žalobce. Soud má proto za to, že ani v těchto specifických podmínkách nedošlo k žádné nepřiměřené procesní tvrdosti vůči žalobci. Žalobce věděl, že mu povolení k pobytu bylo zrušeno, a přesto žádost o prodloužení pobytu podal. Pokud se žalobce proti zrušení povolení k pobytu bránil u soudu žalobou a v tomto sporu úspěšný byl, pak měl jiné právní prostředky, jak dosáhnout toho, aby o jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu bylo věcně rozhodnuto. Tímto prostředkem byl postup dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tj. podat žádost do 5 dnů poté, kdy bylo rozsudkem soudem pravomocně zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 16. 11. 2018, č. j. MV-147200-5/SO-2017, kterým bylo jeho povolení k dlouhodobému pobytu bylo ke dni 16.11.2018 zrušeno, a nikoliv dovolávat se obnovy řízení, kterým bylo řízení o jeho žádosti o prodloužení platnosti povolení k pobytu zastaveno.
11. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a proto žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. září 2023

JUDr. Jiří Krahula v. r.
předseda senátu